

یاران روحانی با تقدیم تحیات امنع ابھی

همانگونه که مستحضرید بیت العدل اعظم الهی در هر دو پیام ۱۹ مارس ۲۰۲۵ و نوروز ۱۸۲ بدیع به اهمیت توجه به خانواده و نقش آن در اجتماع، اشاره فرموده اند. قطعاً پرداختن به تمامی مطالب مطروحه، و تأمل در مضامین هریک، مستلزم صرف وقت بسیار و تهیه برنامه های متعدد است که امیدواریم انجام آن در آینده نزدیک میسر گردد. در این برنامه تنها سعی گردیده است مروری اجمالی بر پیام ۱۹ مارس ۲۰۲۵ صورت پذیرد که غالباً بر پایه سؤالاتی است که در متن پیام آمده است. متمنی است برای بهره مندی بیشتر از بینشهای مندرج در پیام، در ابتدا سؤال هر بخش خوانده شود و در ادامه، متن پیام به نیت تمرکز برای یافتن پاسخ هر سؤال تلاوت گشته و مورد تأمل قرار گیرد.

امیدواریم این تأملات، بینشهای بسیاری را برایمان به ارمغان آورد.

جانتان خوش باد

عنوان: خانواده

قسمت روحانی

۱. مناجات شروع
۲. مناجات دوم
۳. بیانات مبارکه حضرت عبدالبهاء

قسمت اداری

۴. مطالعه پیام ۱۹ مارس ۲۰۲۵
- ۴-۱ قسمت اول: ماهیت ازدواج بهائی چه تمایزاتی دارد و چگونه حیات خانواده را تقویت می کند؟
- ۴-۲ قسمت دوم: ویژگی های حیات خانوادگی بهائی چیست و چگونه از برداشت های رایج راجع به حیات خانواده در اجتماع امروز متمایز است؟
- ۴-۳ قسمت سوم: روابط در خانواده بهائی بر چه اصولی استوار است؟
- ۴-۴ قسمت چهارم: خانواده های بهائی چگونه به فرایند تقلیب و تحوّل در محله ها و روستاها و فراتر از آن کمک می کنند؟
- ۴-۵ قسمت پنجم: موانع و مشکلات کنونی که خانواده های بهائی با آن مواجهند و آنان را از نیل به این هدف بازمی دارد کدام اند؟
- ۴-۶ قسمت ششم: چارچوب عمل نقشه ملکوتی در مرحله جاری چگونه هم به تحکیم حیات خانواده کمک می کند و هم برای خانواده های پویا فرصت هایی فراهم می آورد تا فرایند جامعه سازی را مساعدت نمایند؟

۵. برنامه نونهالان و نوجوانان

قسمت اجتماعی

۶. انس والفت
۷. مناجات خاتمه

۱- مناجات شروع

هوالبهی

ای دو مرغ آمیخته آموخته، حمد کنید خدا را که در ریاض الهی در شجره امید در یک لانه، آشیانه نمودید و به تسبیح و تقدیس خداوند یگانه مألوف و مشغولید. پس از حنجر روحانی به این ترانه آغاز محامد و نُعوت نمائید که

ای پروردگار، مرغان زاریم ولی در پناه تو آشیانه نمودیم، طُیور خاکساریم، ولی اوکار اقتدار جوئیم و بی پرو و بالیم، ولی اوج عظیم طلیم و رَفَرَفِ اعلی آرزو نمائیم. پس عنایتی مبذول فرما و قوتی ببخش تا جناح فلاح برویانیم و در این فضای غیر متناهی آغاز پرواز کنیم و به ملکوت ابهات، دمساز گردیم.....

برای نظم عالم شماره ۱۰۰

۲- مناجات دوم

رَبِّ وَرَجَائِي، قَدَّرْتَ بِحِكْمَتِكَ الْبَالِغَةَ، الْأَلْفَةَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَالْأَنْسِ بَيْنَ الْبَرَايَا مِنْ عِبَادِكَ. قَدْ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ زَوْجِينَ اثْنَيْنِ حَتَّىٰ بِهَذَا الْإِلْتِيَامِ، يَحْصُلُ الْمَرَامُ وَبِهَذَا الْإِرْتِبَاطِ، يَحْدُثُ الْإِنْبِسَاطُ فَبِفَضْلِكَ وَجُودِكَ قَدْ أَلْفَتْ بَيْنَ الْقُلُوبِ وَالْأَرْوَاحِ حَتَّىٰ يَلُوحَ وَجُوهٌ، بِنُورِ مَحَبَّتِكَ كَالْمَصْبَاحِ وَتَقُومُ الْأَفْرَاحُ بَيْنَ خَلْقِكَ فِي كُلِّ مَسَاءٍ وَصَبَاحٍ

برای نظم عالم ص ۴۵

مضمون مناجات به فارسی:

ای پروردگار من، به حکمت بالغه ات الفت بین خلایقت و انس بین بندگانت مقدر کردی. هر چیزی را به صورت روح خلق کرده ای تا به این التیام، هدف حاصل گردد و به این ارتباط، انبساط ایجاد شود. به فضل و جودت بین قلوب و ارواح الفت ایجاد کردی تا روی ها به نور محبت چون مصباح برافروزد و سرور بین خلقت در هر صبح و شام، برپا شود.

۳-بیانات مبارکه حضرت عبدالبهاء

اگر توافق و محبت در خانواده ای ظاهر باشد، آن خانواده پیشرفت نموده، نورانی و روحانی گردد، اما اگر اختلاف و نفرت در آن به وجود بیاید، از هم پاشیدگی و انهدام آن اجتناب ناپذیر است.

حیات بهائی (دایره مطالعه نصوص و الواح مارس ۲۰۰۸) شماره ۸۶

ای دو اولاد عزیز من، اقتران شما چون به سمع من رسید، بی نهایت ممنون و مسرور شدم که الحمدلله آن دو طیر با وفا در یک آشیانه، لانه نمودند و از خدا خواهم که یک عائله محترمه ای تشکیل نمایند. زیرا اهمیت ازدواج به جهت تشکیل یک عائله پربرکت است تا در کمال مسرت مانند شمع ها، عالم انسان را روشن نمایند. زیرا روشنائی این عالم به وجود انسانست اگر در این جهان انسان نبود، مانند شجری بی ثمر بود. حال امیدوارم که آن دو نفس مانند یک شجر گردند و از رشحات ابر عنایت، طراوت و لطافت حاصل نمایند و پر شکوفه و ثمر گردند تا الی الابد این سلاله باقی و برقرار ماند.

حیات بهائی (دایره مطالعه نصوص و الواح مارس ۲۰۰۸) شماره ۴۶

قسمت اول: ماهیت ازدواج بهائی چه تمایزاتی دارد و چگونه حیات خانواده را تقویت می‌کند؟

برای بهائیان ازدواج نه تنها پیوندی جسمانی است بلکه پیوندی روحانی نیز هست که برای زندگی در این دنیا و در عالم بعد مقتضیاتی دارد. حضرت عبدالبهاء می‌فرماید که ازدواج بهائی "ارتباط بین طرفین است و تعلق خاطر بین جهتین" تا "حیات روحانی یکدیگر را ترقی دهند" و تا آنکه "در نهایت الفت، آمیزش نمایند و زندگانی کنند و حکم یک جان داشته باشند". در ازدواج بهائی، دو نفس می‌آموزند که چگونه یکدیگر را یاری نمایند تا هر دو به هدف اخلاقی دوجانبه خود نائل آیند — یعنی هم استعدادهای خدادادی خویش را پرورش دهند و هم به تأسیس مدنیته همواره در حال پیشرفت، کمک نمایند. روابطی که زوجین از لحظه عقد ازدواج بنیان می‌نهند به مرور ایام در عرصه مکان و زمان موجب ایجاد روابط جدید بی‌شماری با دیگران می‌گردد که می‌تواند حیات افراد و جوامع را به نحوی سازنده متحول سازد.

دیدگاه بهائی نسبت به ازدواج، از دوگانگی‌های ناشی از دیدگاه‌های سهل‌انگار و واپس‌گرای متداول در اجتماع فراتر می‌رود. در ازدواج بهائی، عشق، تساوی، صمیمیت، وفاداری، روابط جنسی، بچه‌دار شدن و تربیت فرزندان با هم ترکیب گشته پیوستگی این ویژگی‌ها مستحکم می‌گردد، و حصنی حصین برای سعادت و رفاه فردی و اجتماعی بنیان می‌شود. رسم و روال اجتماعی که مبتنی بر سهل‌انگاری و بی‌بند و باری است با جدا نمودن این ویژگی‌ها از یکدیگر که هر کدام برای شکوفایی انسان ضروری می‌باشد، ازدواج و خانواده را تضعیف می‌کند، در حالی که رویه‌های واپس‌گرا و ارتجاعی با تأکید بیش از حد یا تحریف یک یا دیگری از این ویژگی‌ها، موجب ظلم و آزار اعضای خانواده می‌شود. تمسک به تعالیم بهائی به حل چنین مُعضلاتی کمک می‌کند. در بستر فرهنگ‌های متنوع در سراسر جهان بسیارند نکاتی که باید برای درک کاربرد تمام ویژگی‌های ازدواج بهائی بر اساس تعالیم الهی، آموخته شود. برای مثال، تساوی زنان و مردان در شکل‌گیری الگویی جدید از حیات زناشویی بهائی یک اصل محوری است. با به کار بستن این اصل بین زن و شوهر، روابط بین زوجین مستحکم شده، نشو و نما

می‌یابد و دختران و پسران با درک تازه‌ای از تساوی و تجلی عملی آن، پرورش می‌یابند. به تدریج پیامدهای این اصل بر نسل‌های آینده تأثیر خواهد گذاشت و به پیشرفت زنان کمک خواهد کرد تا وعده حضرت عبدالبهاء که زنان "به طور مساوی و کامل در امور و شئون عالم شرکت نمایند"، (ترجمه) کاملاً تحقق یابد.

ازدواج باعث تأسیس خانواده می‌شود.

قسمت دوم: ویژگی‌های حیات خانوادگی بهائی چیست و چگونه از برداشت‌های رایج راجع به حیات خانواده در اجتماع امروز متمایز است؟

در خانواده بهائی، زن و شوهر شرکای حقیقی یکدیگرند و یکی تابع دیگری نیست. آنان با یکدیگر از طریق دعا، مطالعه، مشورت و تأمل در عمل، به مقابله با چالش‌های زندگی — چه روحانی، چه مادی و چه اجتماعی — می‌پردازند. برای نمونه، تصمیم‌گیری در بارهٔ تعلیم و تربیت فرزندان را در نظر بگیرید. آثار بهائی مادر را به عنوان نخستین مربی فرزند می‌داند و امتیازات او را در این زمینه، تأیید می‌نماید. حضرت عبدالبهاء در مورد مادران می‌فرماید: "فی الحقیقه مؤسس سعادت و بزرگواری و ادب و علم و دانش و فطانت و درایت و دیانت اطفالند". با این حال، پدر نیز در قبال تعلیم و تربیت فرزندان مسئولیت دارد و نمی‌تواند این وظیفهٔ حیاتی را منحصراً بر عهدهٔ مادر گذاشته، خود از آن کناره‌گیری نماید. اگرچه برای حمایت از مادر در این نقش و اطمینان از آنکه از این بابت دچار محرومیتی نگردد، پدر وظیفهٔ متقابلی در حمایت مالی خانواده بر عهده دارد، اما این بدین معنا نیست که نقش هر یک ثابت و غیر قابل

تغییر است. زن و شوهر، با توجه به درک خود از تعالیم بهائی و براساس شرایط متنوع شخصی و اجتماعی، بهترین نحوه اداره امور خانواده را تعیین می نمایند. هر مرحله از زندگی زناشویی، چالش‌ها و فرصت‌هایی خاص را به همراه خواهد داشت که زن و شوهر باید نهایت تلاش را مبذول دارند تا با هم کاری و با کارآیی، امور را اداره نموده در عین حال ترقی روحانی، عقلانی و حرفه‌ای یکدیگر را هم تضمین نمایند.

در محیط پر حمایت خانواده، والدین با ملاحظه و دقت فرزندان خود را در یادگیری برای زیستن به شیوه‌ای هدف‌مند که به صفات معنوی و خدمت و عبادت مزین است راهنمایی می کنند. در این راستا، از طریق سرمشق خود والدین و از طریق الگوی زندگی روزمره و تعاملات‌شان و از طریق گفتگوهای بی شمار، پدر و مادر فرزندان خود را در کسب صفات و نگرش‌ها و عادات و قابلیت‌های متنوع و روز به روز پیچیده‌تر، پرورش می دهند و در این راه، روش‌ها و رویکردهایی اتخاذ می کنند که متناسب با هر مرحله از رشد فرزندان، از طفولیت تا بلوغ باشد. از همان ابتدای زندگی، کودکان می آموزند که مهر پروردگار را در قلب پروراند و به او روی آورند و روزانه دعا نمایند و آثار الهی را تلاوت کنند، به کرامت نفس واقف باشند و در پرورش صفات روحانی ساعی، این صفات را در روابطی سرشار از محبت و هم‌کاری به ظهور رسانند، و دیگران را بر خود ترجیح دهند. در این مسیر، آنان فرامی گیرند که به تحمل سختی‌ها عادت کنند، انضباط فردی داشته و مسئولیت‌پذیر باشند، از خودپسندی رویگردان شده به تحصیل هنر و علوم پردازند. با ورود تدریجی به عرصه اجتماع، می آموزند که روحیه خدمت را در خود پرورش دهند، به انتشار و اجرای تعالیم الهی مبادرت ورزند، اختلافات را از طریق مشورت رفع نمایند، در عهد و میثاق الهی ثابت قدم مانند، برای اصلاح عالم بکوشند، و به اموری پردازند که به عزت ابدی، منتهی می گردد. آثار بهائی گنجینه‌ای بی پایان از بینش و معرفت در اختیار والدین قرار می دهد تا با استفاده از آن بسیاری از نگرش‌ها، مهارت‌ها، و توانایی‌های مهم دیگر را در فرزندان خود پرورش دهند و البته مؤسسه آموزشی حمایتی ضروری در افزایش درک و قابلیت‌های تمام اعضای خانواده ارائه می نماید. اگرچه منابع دیگری نیز برای تقویت تربیت مادی، اجتماعی و روحانی

جوانان ممکن است در دسترس باشد — مانند مدارس، حیات جامعه، پروژه‌های خدمت و غیره — که خانواده می‌تواند از آنها نیز بهره‌برد، اما مسئولیت نهایی تعلیم و تربیت صحیح و کامل فرزندان، بر عهده والدین است.

توجه به امور مالی، جنبه‌ای ضروری برای حیات خانوادگی منسجم و شکوفا و همچنین برای مشارکت خانواده در یک جامعه در حال رشد است. مشورت میان زن و شوهر، و در صورت لزوم با فرزندان، تعیین خواهد کرد که این بُعد مادی چگونه باید با سایر جنبه‌ها و تعهدات مختلف زندگی خانوادگی، تعادل داشته باشد. اداره خردمندانه و دقیق امور مالی خانواده مستلزم توجه به موضوعات متعددی است از جمله: درآمد چگونه کسب گردد و چطور مصرف و پس‌انداز شود، تحصیلات و رفاه فرزندان چگونه مستمراً تأمین شود، چه مبلغی به تبرعات به صندوق‌های بهائی و حمایت از امور جامعه اختصاص داده شود، و ادای فریضه حقوق الله چگونه انجام شود. در پاسخ به این سؤالات و سؤالات مشابه، خانواده محیطی را فراهم می‌آورد که مفاهیمی همچون سخاوت، مسئولیت، تفاوت بین احتیاجات و خواسته‌ها، و مدیریت منابع مادی، در عمل آموخته شود.

قسمت سوم: روابط در خانواده بهائی بر چه اصولی استوار است؟

اساس روابط سالمی که می‌باید اعضای یک خانواده بهائی را به یکدیگر پیوند دهد عدالت و حسن رفتار متقابل است. هر عضو خانواده باید از حقوق حقه خود بهره‌مند گردد و هر عضو باید مسئولیت‌های خویش را به درستی ایفا نماید. حضرت عبدالبهاء می‌فرمایند: ”بر طبق تعالیم حضرت بهاء الله، خانواده که یک واحد انسانی است می‌بایستی بر اساس موازین تقوی و تقدیس تربیت شود“ (ترجمه) و ”جمیع خویشان را همیشه باید مواظبت نمود که روز بروز ارتباط آنها زیاد شود و حقوق آنها معلوم باشد“. پس روابط سالم و استوار در میان اعضای خانواده باید آگاهانه پرورش یابد. به مرور زمان، روابط میان اعضای خانواده تحول می‌یابد و شکل‌های متفاوتی به خود

می‌گیرد. پیوندهای مهر و محبت و وحدتی که میان خواهران و برادران با دقت پرورش یافته، منبعی مادام‌العمر برای حمایت و تعالی فراهم می‌آورد و همچون سدّی مستحکم، از حسادت‌های کم‌مایه و بی‌پایه و اختلافاتی که ممکن است در حیات خانواده پدید آید جلوگیری می‌کند.

بدیهی است که حقوق و مسئولیت‌های فرزندان بالغ با مسئولیت‌های دوران کودکی آنان یکسان نیست. والدین در آماده‌سازی فرزندان‌شان برای بلوغ، باید نسبت به این تغییرات متوجه و هوشیار باشند و به دقت حس استقلال و مسئولیت‌پذیری نسل بعد را در آنان پرورش دهند. جوانان در سراسر زندگی خود همواره والدین را مورد احترام و تکریم قرار می‌دهند اما با رسیدن به بلوغ، می‌باید عهده‌دار مسئولیت زندگی و گزینش‌های خویش گردند. با گذشت زمان و بالا رفتن سن والدین، تعهدات تغییر می‌کند و ممکن است به تدریج شرایط ایجاب کند که فرزندی مسئولیت حمایت و یاری والدین خود را به عهده گیرد.

روابط یک خانواده هسته‌ای، در دوایر وسیع‌تری از ارتباطات قرار دارد که با ارتباط با خویشاوندان شروع می‌شود. محبت و حمایت پدربزرگ‌ها و مادربزرگ‌ها، عمه‌ها، عموها، خاله‌ها و دایی‌ها، و فرزندان‌شان به تحقق اهداف و ادای مسئولیت‌های یک خانواده کمک می‌کند. ویژگی‌های این چنین روابط خانوادگی، همچنین شامل سایر بهائیان و دوستان نیز می‌شود، نفوسی که می‌توانند به طرُق گوناگون به یک خانواده یاری رسانند. در شبکه اجتماعی صمیمانه‌ای که در یک جامعه پویا شکل می‌گیرد، بزرگسالان همواره تزئید معلومات، پندهای حکیمانه و سرمشقی برارنده ارائه می‌دهند. دیگران نیز همچون خویشاوندان روحانی، با ابراز محبت و توجه به پیشرفت جوانان، تلاش‌ها و آرزوهای متعالی والدین را حمایت و تقویت می‌نمایند. جوانان مانند خواهر و برادری بزرگ‌تر عمل می‌کنند و به طرُق متعدّد به جوان‌تران کمک کرده، الهام‌بخش آنان می‌گردند. به این ترتیب، حس یگانگی، محبت، مراقبت، اعتماد و هم‌بستگی که ابتدا در محیط خانواده پرورش یافته، به تدریج در تار و پود روابط جامعه، تنیده می‌شود.

قسمت چهارم: خانواده‌های بهائی چگونه به فرایند تقلیب و تحوّل در محله‌ها و روستاها و فراتراز آن کمک می‌کنند؟

حیات خانوادگی بهائی میدانی از تعامل پویا با اجتماع بزرگ را می‌گشاید. این تعامل با کوشش اعضای خانواده در راه متجلی ساختن تعالیم اساسی حضرت بهاءالله در زندگی‌شان شکوفا می‌گردد. به عنوان مثال، اصل تساوی زنان و مردان که قبلاً به آن اشاره شد روابط متمایزی میان زن و شوهر و همچنین بین فرزندان و بین تمامی اعضای خانواده به وجود می‌آورد و آنان را برای ایفای نقشی سازنده در تعاملات اجتماعی آماده می‌کند، تعاملاتی که استعدادهای همگان را ظاهر می‌سازد. همچنین، تمسک به اصل یگانگی نوع بشر ایجاب می‌نماید که خانواده‌ها موقعیت کسب تجربیاتی را برای فرزندان خود فراهم آورند که آنان را از جمیع تعصبات حفظ نماید تا بتوانند بر تنوع و کثرت نوع بشر بیشتر قدر نهند. چنین تجربیاتی آنان را قادر می‌سازد که روابط اتحاد و یگانگی را در جهانی پراختلاف به منصه ظهور رسانند. علاوه بر این، پرورش قابلیت برای تحرّی حقیقت، برای درک توافق بین علم و دین، برای حلّ اختلافات و اتخاذ تصمیم از طریق مشورت، و برای هم‌کاری به جای نزاع و رقابت، اعضای خانواده را توانمند می‌سازد که عاملینی فعال و مؤثر در فرایند تقلیب و تحوّل اجتماعی باشند. پرورش صفاتی مانند عدالت و همدردی در مراودات اعضای خانواده، فرزندان را برای برقراری روابط سالم و متعادل با دیگر افراد اجتماع آماده می‌سازد. بدین ترتیب، سعی و کوشش در راه یاد گرفتن اجرای تعالیم الهی در خانواده، هم‌زمان، هم دیدگاهی را در فرزندان پرورش می‌دهد که از محدوده خانواده فراتر می‌رود و هم آنان را نسبت به شرایط و نیازهای مردم جهان آگاه می‌سازد.

قسمت پنجم: موانع و مشکلات کنونی که خانواده‌های بهائی با آن مواجهند و آنان را از نیل به این هدف بازمی‌دارد، کدام‌اند؟

ایجاد الگویی نوین از حیات خانواده، مقاومتی مؤثر در برابر نیروهای مخربی است که از خصوصیات لاینفک عصر انتقالی است. این نیروهای متهاجم به جامعه بشری، به ویژه خانواده را تحت تأثیر قرار داده، پیوندهای آن را از هم گسسته و به اعضای آن، به خصوص کودکان، آسیب‌های سنگینی وارد ساخته است. این نیروها می‌تواند اعضای خانواده را در معرض برخی از ویرانگرترین آسیب‌های اجتماعی قرار دهد: فقدان محبت و مراقبت، غفلت از امور روحانی، تنزل کرامت انسانی، فقر، ناامنی، و خشونت. افراد به راحتی وسوسه می‌شوند که تسلیم یک زندگی مادی و لذت‌جو شوند و بدین ترتیب، صرفاً به ابزاری در دست کسانی تبدیل گردند که در پی تحمیل طرح‌های خود بر اجتماع هستند. ایدئولوژی‌ها و هویت‌های متضادی که با آرمان‌های وحدت عالم انسانی و صلح جهانی ناسازگارند، برای جلب وفاداری توده‌ها به رقابت برخاسته در کشمکش برای برتری بر یکدیگر در ستیزند. برخی از این جنبش‌ها، بذر تعصب و افراط‌گرایی‌هایی را می‌افشانند که در نهایت به بیگانگی، منازعه، و جدال میان ملل و اقوام جهان منجر می‌شود. برخی دیگر از این جنبش‌ها ممکن است ظاهراً با بعضی از جنبه‌های تعالیم الهی سازگار به نظر آیند اما به تدریج و به نحوی نامحسوس، می‌توانند احباً را از مسیر مستقیم امر حضرت بهاء‌الله، منحرف سازند. نیروهای مرتبط با فرایند تخریب، به طرق گوناگون بر جمعیت‌های گوناگون اثر می‌گذارند. از این رو، خانواده و جامعه به طور کلی باید بیاموزد که واقعیت‌های موجود محیط خود را بررسی نماید، ماهیت و پیامدهای هر یک از این نیروها را درک کند، و با توسل و توکل کامل بر تأییدات الهی، تدابیری پیش‌گیری‌کننده و علاج‌بخش برای مقابله با طوفان‌های پر آشوب این دوران وخیم اتخاذ نماید.

ارتباط نزدیک بین اعضای خانواده و اشتیاق صمیمانه آنان برای خدمت به دیگران یک فضای اجتماعی بی‌نظیر پدید می‌آورد و آن فضا، خانه بهائی است. خانه پویا و پرشور بهائی، عنصری بی‌مانند در فرایند جامعه‌سازی در سطح مردمی می‌باشد. در این محیط سرشار از محبت،

اعضای خانواده، یکدیگر را حمایت می‌کنند تا عاملینی قابل و مطمئن در نقشهٔ ملکوتی گردند و در عین حال، پذیرای دیگران شوند و آنان را در ایفای نقشی در تقلیب اجتماع یاری دهند. در خانهٔ بهائی صمیمیت مهمان‌نوازی با احیای روحانی و پیشرفت عقلانی آمیخته می‌شود. هر خانوادهٔ بهائی از طریق فعالیت‌ها در خانهٔ خود می‌تواند شیوه‌ای از زندگی را عرضه نماید که الهام‌بخش همهٔ کسانی باشد که خواستار مقابله با نیروهای تفرقه‌افکن‌اند — نیروهایی که نارضایتی، نزاع و خودمحوری را تقویت می‌کنند. همچنین هر خانوادهٔ بهائی می‌تواند الهام‌بخش کسانی باشد که در پی ایجاد اعتماد، همکاری و اقدامات سازنده‌ای هستند که یک جامعهٔ سالم بر آن متکی است. در محدوده‌های جغرافیایی گوناگون در سراسر جهان، گروه‌هایی از خانواده‌ها در خانهٔ خود را گشوده‌اند و با همکاری یکدیگر به تحکیم فعالیت‌های محلی کمک می‌کنند و دامنهٔ این فعالیت‌ها و تأثیرات آن را به طور چشمگیری گسترش می‌دهند.

قسمت ششم: چارچوب عمل نقشه ملکوتی در مرحله جاری چگونه هم به تحکیم حیات خانواده کمک می‌کند و هم برای خانواده‌های پویا، فرصت‌هایی فراهم می‌آورد تا فرایند جامعه‌سازی را مساعدت نمایند؟

مفهوم یک زندگی منسجم بر اساس خدمت، به همان اندازه که در ارتباط با فرد مطرح است به حیات خانواده نیز مربوط است. با مرور زمان، خواسته‌ها و فرصت‌های پیچیده‌ای که خانواده با آن مواجه است نیز همواره تغییر می‌کند. عموماً، پیشروی با یکدیگر در مسیر خدمت موجب استحکام خانواده می‌گردد و آن را در انجام مسئولیت‌های گوناگونش در هر مرحله از زندگی اعضای خانواده یاری می‌دهد. در برخی مواقع، هنگامی که احتیاج به خدماتی مبرم مشهود می‌گردد — خواه برای یکی از اعضای خانواده و خواه برای کل خانواده — پیوندهای حمایت در درون یک خانواده خدوم بهائی این امکان را به وجود می‌آورد که مساعی فداکارانه با دل و جان پذیرفته شود. در چنین مواقعی، یادآوری ماهیت اساسی مفهوم فداکاری حائز اهمیت بسیار است چنانکه حضرت عبدالبهاء می‌فرماید که فداکاری آن است که انسان از امور بشری به خاطر امور الهی چشم‌پوشی کند. فداکاری، امکان خدمات وسیع‌تری را فراهم می‌آورد اما نباید این فداکاری به قربانی شدن نفس خانواده، منجر گردد.

۵- شور و مشورت:

در این پیام همه ما به عنوان همسران، والدین، فرزندان، خواهران و برادران، پدربزرگها و مادربزرگها، اقوام و خویشان، اعضای جامعه و موسسات آموزشی به نحوی مورد خطاب قرار گرفته ایم، حال چگونه می‌توانیم این پیام منیع را عملی سازیم و در حیات روزانه از قول به عمل تبدیل کنیم و به نتایج عظیمه آن دست یابیم؟